

सम्मान दिनु नै सम्मान लिनु हो

आज भाग्यविधाता बाबा सबै भाग्यशाली बच्चाहरूको विशेष एक कुराको आदिदेखि अहिलेसम्मको रिकर्ड देखिरहनुभएको थियो । कुनचाहिँ कुराको ? रिगार्डको रिकर्ड देखिरहनुभएको थियो । सम्मान पनि विशेष ब्राह्मण जीवनको उन्नति साधन हो । जसले सम्मान दिन्छ उही विशेष आत्मा वर्तमान समय र जन्म-जन्मान्तर पनि अन्य आत्माहरूद्वारा सम्मान लिने पात्र बन्दछ । बापदादाले पनि साकार सृष्टिमा पार्ट खेलै आदि कालदेखि पहिला बच्चाहरूलाई सम्मान दिनुभयो । बच्चाहरूलाई आफूभन्दा पनि श्रेष्ठ मानेर बच्चाहरूको अगाडि समर्पण हुनुभयो । पहिला बच्चा पछि बाबा, बच्चाहरू शिरका ताज बन्छन्, बच्चाहरू नै डबल पूज्य बन्छन्, बच्चाहरू नै बाबालाई प्रत्यक्ष गर्नका लागि निमित्त बन्छन् । बाबाले पनि आदि कालदेखि सम्मान दिनुभयो— यसैगरी फलो फादर गर्ने बच्चाहरू आदि कालदेखि आफ्नो रिगार्डको रिकर्ड धेरै राम्रो राख्दै आएका छन् । हरेकले आफूले आफैँलाई जाँच गर— मेरो रिकर्ड अहिलेसम्म कस्तो रह्यो ?

रिकर्ड राख्नका लागि पहिलो कुरा हो— बाबाप्रति रिगार्ड । दोस्रो कुरा— बाबाद्वारा मिलेको ज्ञानको रिगार्ड । तेस्रो कुरा— स्वयम्को रिगार्ड । चौथो कुरा— कुनै पनि आत्माहरू चाहे ब्राह्मण परिवार वा अन्य आत्माहरू जो पनि सम्पर्कमा आउँछन् ती आत्माहरूप्रति आत्माको रिगार्ड । यी चारै कुरामा आफूले आफैँलाई जाँच गर— हाम्रो रिकर्ड कस्तो रह्यो ? चारै कुराहरूमा कति नम्बर छ ? चारै कुराहरूमा सम्पन्न रहेका छौ वा यथाशक्ति कुनै कुरामा नम्बर राम्रो छ अनि कुनैमा कम ?

पहिलो कुरा— बाबाको रिगार्ड अर्थात् सदा जो हुनुहुन्छ जस्तो हुनुहुन्छ त्यस्तै स्वरूपमा, यथार्थ पहिचान सहित बाबासँग सर्व सम्बन्धहरूको मर्यादा निर्वाह गर्नु । बाबाको सम्बन्धको रिगार्ड हो— फलो फादर गर्नु । शिक्षकको सम्बन्धको रिगार्ड हो सदा पढाइमा रेगुलर (नियमित) र पंचुअल (ठीक समयमा) रहनु । पढाइका सबै विषयमा सम्पूर्ण ध्यान दिनु— सतगुरुको सम्बन्धमा रिगार्ड राख्नु अर्थात् सतगुरुको आज्ञा देह सहित देहको सर्व सम्बन्धलाई बिर्सेर देही स्वरूप अर्थात् सतगुरु समान निराकारी स्थितिमा रहनु । सदा फर्केर घर जानका लागि तयार रहनु । यसैगरी साजनको सम्बन्धको रिगार्ड— हर संकल्प र सेकेण्डमा उहाँ एकको लगनमा आशिक रहनु । तिमीसँगै खाऊँ, तिमीसँगै हरेक कार्यमा सँगै रहूँ... यस वफादारीलाई निर्वाह गर्नु । सखा वा बन्धुको सम्बन्धको रिगार्ड अर्थात् सदा आफ्नो सबै कुरामा साथीपनको अनुभव गराउनु । यसरी सर्व सम्बन्धको नाता निर्वाह गर्नु नै रिगार्ड राख्नु हो । रिगार्ड राख्नु अर्थात् जसरी भनाइ पनि छ— एक बाबा दोस्रो न कोही, बाबाले भन्नु बच्चाहरूले गर्नु । कदममा कदम राखेर चल्नु । मनमत वा परमत बुद्धिद्वारा यसरी समाप्त होस् मानौँ कुनै चीज छँदै छैन । मनमत वा परमतलाई संकल्पद्वारा पनि स्पर्श नहोस्, स्वप्नमा समेत नहोस् अर्थात् अविद्या होस् । केवल एउटै श्रीमत बुद्धिमा होस्— सुने पनि बाबासँग, बोले पनि बाबाको, हेरे पनि बाबालाई, हिंडे पनि बाबाको साथ, सोचे पनि बाबाका कुराहरू, गरे पनि बाबाले सुनाउनुभएको श्रेष्ठ कर्म गर । यसलाई भनिन्छ बाबाको रिगार्डको रिकर्ड । यसरी जाँच गर— पहिलो कुरामा रिकर्ड फस्ट क्लास रह्यो वा सेकेण्ड क्लास ? अखण्ड रह्यो वा खण्डित भएको छ ? अटल रह्यो वा मायाको परिस्थिति अनुसार रिगार्डको रिकर्ड हलचलमा रह्यो ? रेखा सदा सिधा रह्यो वा बांगोटिङ्गो पनि रह्यो ?

दोस्रो कुरा— ज्ञानको रिगार्ड अर्थात् आदिदेखि अहिलेसम्म जति पनि महावाक्य उच्चारण भएका छन् ती हरेक महावाक्यमा अटल निश्चय होस्— कसरी हुन्छ, कहिले हुन्छ, हुनु त पर्छ, हुन त सत्य हो... यस प्रकारको प्रश्न उठाउनु अर्थात् सूक्ष्म संकल्पको रूपमा संशय उठाउनु हो । यो पनि ज्ञानको डिसरिगार्ड (अपमान गर्नु) हो ।

आजकालको अल्पकालको चमत्कार देखाउनेवाला अर्थात् बाबासँग वंचित गर्नेवाला यथार्थबाट पर पुर्‍याउने नामधारी महान् आत्माहरू, उनीहरूका लागि पनि सत्-वचन महाराज भन्छन् । सतगुरु जो महान् आत्माहरूको पनि रचयिता परमपिता हुनुहुन्छ, उहाँको सत्य ज्ञानमा प्रश्न गर्नु वा संकल्प उठाउनु, यो पनि रोयल रूपको संशय अर्थात् डिसरिगार्ड हो । एउटा प्रश्न हुन्छ स्पष्ट गर्नका लागि, अर्को प्रश्न हुन्छ सूक्ष्म संशयको आधारमा । यसलाई भनिन्छ डिसरिगार्ड । बाबा त यस्तो भन्नुहुन्छ तर हुन असम्भव छ वा मुश्किल छ । यस्तो संकल्प पनि कुन खातामा जान्छ ? यो चेक गर ।

तेस्रो कुरा- स्वयम्को रिगार्ड- यसमा पनि बाबाद्वारा यस अलौकिक श्रेष्ठ जीवन वा ब्राह्मण जीवनको जति पनि टाइल (महिमा) छन् वा अनेक गुण र कर्तव्यको आधारमा जुन स्वरूप वा स्थितिको गायन छ- जस्तो स्वदर्शन चक्रधारी, ज्ञान स्वरूप, प्रेम स्वरूप, फरिश्तापनको स्थिति । जुन बाबाले ज्ञानको आधारमा टाइल दिनुभएको छ, यस्तो आफूलाई अनुभव गर्नु वा यस्तो स्थितिमा स्थित रहनु । जो हुँ त्यस्तै आफूलाई सम्भरेर चल्नु । जो हुँ अर्थात् श्रेष्ठ आत्मा हुँ, डाइरेक्ट बाबाको सन्तान हुँ, बेहदको सम्पत्तिको अधिकारी हुँ, मास्टर सर्वशक्तिमान् हुँ- यस्तो जो हुँ त्यस्तै सम्भरेर चल्नु, यसलाई भनिन्छ स्वयम्को रिगार्ड । म त कमजोर हुँ, मेरो हिम्मत छैन, बाबा भन्नुहुन्छ तर म बन्न सकिदैन, मेरो ड्रामामा पार्ट नै पछाडिको छ, जति छ त्यति नै ठीक छ- यसरी स्वयम् निराश हुनु, यो पनि स्वयम्को डिसरिगार्ड हो । यो पनि जाँच गर- स्वयम्को रिगार्डको रिकर्ड के रह्यो ?

चौथो कुरा- आत्माहरूद्वारा सम्बन्ध वा सम्पर्कवाला आत्माहरूको रिगार्ड- यसको अर्थ हो हर आत्मालाई चाहे ब्राह्मण आत्मा, चाहे अन्य आत्मा, हर आत्मा प्रति श्रेष्ठ भावना अर्थात् माथि उठाउने वा अगाडि बढाउने भावना होस्, विश्व कल्याणको कामना होस् । यिनै धारणा सहित हरेक आत्मसँग सम्पर्कमा आउनु- यो हो रिगार्ड राख्नु । सदा आत्माको गुण वा विशेषताहरूलाई देख्नु, अवगुणलाई देखेर पनि नदेख्नु वा त्यसभन्दा पनि उच्च आफ्नो शुभ वृत्तिद्वारा वा शुभचिन्तक स्थितिद्वारा अरूको अवगुणलाई पनि परिवर्तन गर्नु- यसलाई भनिन्छ आत्माको आत्मा प्रति रिगार्ड । सदा आफ्नो स्मृतिको सामर्थ्यद्वारा अन्य आत्माहरूको सहयोगी बन्नु- यो हो रिगार्ड । सदा ‘पहिला तपाईं’ को मन्त्र संकल्प र कर्ममा ल्याउनु, कसैको कमजोरी वा अवगुणलाई आफ्नो कमजोरी वा अवगुण सम्भरेर वर्णन गर्नुको सट्टा वा फैलाउनुको सट्टा समाहित गर्नु र परिवर्तन गर्नु- यो हो रिगार्ड । कसैको पनि कमजोरीको ठूलो कुरालाई सानो बनाउनु, पहाडलाई रायो बनाउनुपर्छ, न कि रायोलाई पहाड बनाउनु- यसलाई भनिन्छ रिगार्ड । निराशलाई शक्तिमान् बनाउनु, सङ्गको रंगमा नआउनु, सदा उमंग-उल्लासमा ल्याउनु- यसलाई भनिन्छ रिगार्ड । यसैगरी यो चौथो कुरामा पनि जाँच गर- यसमा पनि कति अंक छ ? बुझ्यौ कसरी रिगार्ड दिनुपर्छ । यसरी चारै कुराहरूमा रिगार्ड राम्रो राख्नेहरू विश्वका आत्माहरूद्वारा रिगार्ड लिने पात्र बन्छन् अर्थात् अहिले विश्व कल्याणकारी रूपमा अनि भविष्य विश्व महाराजनको रूपमा र मध्यमा श्रेष्ठ पूज्य रूपमा प्रसिद्ध हुन्छन् । त्यसैले विश्व महाराजन बन्नका लागि रिकर्ड पनि यस्तो बनाऊ ।

रिगार्ड राख्नु अर्थात् रिगार्ड लिनु हो । दिनु नै लिनु हुन पुग्छ । एक दिन अर्थात् अरू दश पाउनु हो । सहज भयो नि । कर्नाटक निवासी सदा बाबाको स्नेहमूर्त रहन्छन् । कर्नाटकको धर्ती धेरै सहज छ । भावनाको कारणले धर्ती फलीभूत छ, त्यसैले वृद्धि धेरै हुन्छ । कर्नाटकको धर्तीलाई सहज सन्देश मिल्ने ड्रामा अनुसार वरदान छ । विशेष आत्माहरू पनि यस धर्तीबाट सहज निस्कन सक्छन् । अब अगाडि के गर्नु छ ! जुन वृद्धि हुन्छ त्यसलाई विधिपूर्वक चलाउनु । सर्वशक्तिहरूको आधारमा पालनामा सदा महावीर बन्नु छ । स्नेह र शक्तिको सन्तुलन राख्नु- यो विशेषता ल्याउनु छ । हुन त भोलानाथ बाबाका भोला बच्चाहरू राम्रा छन् । परवाना राम्रा छन् । बापदादालाई मन पर्छ । अब बाबाको मन पसन्द हुनुको साथै लोकपसन्द पनि बन्नु छ । अच्छा ।

यस्ता सदा बाबालाई फलो गर्ने, आज्ञाकारी वफादार, फरमानवरदार, सदा महादानी, वरदानी अर्थात् विश्व-कल्याणकारी, हरेक आत्मालाई रिगार्ड दिएर अगाडि बढाउने, सदा शुभचिन्तक आत्माहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई यादप्यार, गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

पार्टीहरूसँग भेटघाट:-

१) सबैले आफूलाई होलीहंस सम्झन्छौ ? होलीहंस अर्थात् जो सदा व्यर्थलाई छोडेर समर्थलाई अपनाउनेवाला हुन्छन् । त्यो हंसले दूध र पानी (क्षीर र नीर)लाई अलग-अलग गर्छ, तर होलीहंसले व्यर्थ र समर्थ अलग गरेर व्यर्थलाई छोडिदिन्छ, समर्थलाई अपनाउँछ । जसरी हंसले कहिल्यै पनि पत्थरलाई लिदैन, रत्नलाई धारण गर्छ, त्यसैगरी होलीहंस जसले सदा बाबाको गुणहरूलाई धारण गर्छ, कसैको पनि अवगुण अर्थात् पत्थरलाई धारण गर्दैन, त्यसलाई भनिन्छ होलीहंस अर्थात् पवित्र आत्मा, शुद्ध आत्मा । जति शुद्ध आत्मा हुन्छ उसको आहार-व्यवहार पनि शुद्ध हुन्छ । होलीहंसको आहार पनि शुद्ध, व्यवहार पनि शुद्ध । अशुद्धि समाप्त हुन जान्छ किनकि शुद्ध दुनियाँमा गइरहेका छौ । जहाँ अपवित्रता वा अशुद्धिको नामनिशानै छैन । अहिले होलीहंस बन्छौ अनि मात्र भविष्यमा हिज होलीनेस

२०७१ माघ ११ आइतबार २५-०१-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २५.०१.७९ मधुबन

(महाराजन) कहलाउनेछौ । कहिल्यै गल्लीले पनि कसैको अवगुण धारण नगर्ने, सदा गलामा गुण माला होस् । शक्तिहरूको गलामा पनि माला देखाउँछन्, देवताहरूको गलामा पनि माला देखाउँछन् । त्यसैले संगममा गुणहरूको माला धारण गर्नेहरूको यादगारमा माला देखाइएको छ । बाबाका गुणहरूलाई धारण गर्दै सबैको गुण देख्नेवाला हौ, त्यसोभए के यो गुणमाला सबैको गलामा परेको छ त ? गुणमाला धारण गर्नेहरू नै विजयी मालामा आउँछन् । त्यसैले जाँच गर्नुपर्छ— माला सानो छ वा ठूलो छ ? जति जसले बाबाको अनि सबैको गुण स्वयम्मा धारण गर्छन्, उनीहरूले नै ठूलो माला धारण गर्नेछन् । गुणमालालाई स्मरण गर्नाले स्वयम् पनि गुणमूर्त बन्न पुग्छन् । जसरी बाबा गुणमूर्त हुनुहुन्छ त्यसैगरी बच्चाहरू पनि सदा गुणमूर्त हौ ।

२) सदा कमलपुष्प समान प्रवृत्तिमा रहेर हरेक कार्य गर्दै न्यारा अर्थात् बाबाको प्यारा सम्झन्छौ ? जति न्यारा हुन्छ, उसको न्यारापनको निशानी हुन्छ— ऊ बाबाको प्रिय हुन्छ । बाबाको प्रिय कहाँसम्म बनेका छौ, प्रियको निशानी के हुन्छ ? जससँग प्यार हुन्छ उसको याद स्वतः रहन्छ । याद गर्नुपर्दैन । यदि यस्तो अनुभव हुन्छ भने सम्झ प्रिय छौ । प्यारको निशानी स्वतः याद । यदि मेहनत गर्नुपर्छ भने कम प्यार छ । जहाँ गए पनि त्यहाँ बाबा र बच्चाहरूको मिलन मेला नै होस्, जसरी कम्बाइन्ड छन् भने एक अर्कासँग अलग हुन सक्दैनन्, यसैगरी आफूलाई कम्बाइन्ड अनुभव गर्दछौ ? जहाँ गए पनि त्यहाँ बाबा नै बाबा, यसलाई भनिन्छ निरन्तर योगी । बाबाको याद मुश्किल नहोस्, बाबालाई बिर्सन मुश्किल होस् । जसरी आधाकल्प याद गर्न मुश्किल थियो त्यस्तै अब संगममा बिर्सन मुश्किल होस्, कसैले जतिसुकै भुलाउने कोसिस गरे पनि नभुल । यस्तो पक्का अंगद समान, संकल्परूपी नङ्ग पनि मायाले हल्लाउन नसकोस्— यस्ता आत्माहरू नै बाबाका अति प्रिय हुन्छन् ।

३) सेवामा कुनै न कुनै प्रकारको विघ्न वा तनाव आउनाको कारण हो— स्वयम् र सेवाको सन्तुलन नहुनु, स्वयम्माथि ध्यान कम हुनाको कारण सेवामा पनि कुनै न कुनै प्रकारको विघ्न वा तनाव उत्पन्न हुन पुग्छ । सेवाको योजनाको साथै पहिला आफ्नो योजना बनाऊ । मर्यादाहरूको रेखाभिन्न रहेर सेवा गर । रेखाबाट बाहिर निस्केर सेवा गर्नु भन्ने सफलता मिल्न सक्दैन । पहिला आफ्नो धारणाको कमिटी बनाऊ । एक आपसमा योजना बनाऊ, त्यसपछि सेवा वृद्धि सहज हुन्छ ।

४) सदा आफूलाई शमामाथि फिदा हुने परवाना (पुतली) सम्झन्छौ ? परवानालाई शमा बाहेक अरु केही सुझ्दैन । जसरी परवानाले स्वयम्लाई मेटाएर शमामा स्वाहा हुन्छन्, त्यसैगरी आफ्नो देहभानलाई भुलेर बाबा समान बन्नु— यसलाई भनिन्छ समान बन्नु अर्थात् समाहित हुनु । सारा कल्प त बितिसक्यो, अब संगमलाई वरदान मिलेको छ— जे बन्न चाहन्छौ त्यो बन्न सक्छौ । भाग्य-विधाताले भाग्यको रेखा अहिले नै खिच्नुहुन्छ, जे चाहन्छौ त्यो भाग्य बनाऊ । अच्छा !

वरदानः— नाम र मानको त्यागद्वारा सबैको प्यार प्राप्त गर्ने विश्वको भाग्य विधाता भव

जसरी बाबालाई नाम रूपबाट न्यारा भन्छन् तर सबैभन्दा धेरै नामको गायन बाबाको छ, त्यसैगरी तिमी पनि अल्पकालको नाम र मानबाट न्यारा बन्यौ भने सदाकालको लागि सबैको प्यारा स्वतः बन्न पुग्छौ । जसले नाम-मानको भिखारीपनको त्याग गर्छ ऊ विश्वको भाग्य विधाता बन्न पुग्छ । कर्मको फल त स्वतः तिम्रो सम्मुख सम्पन्न स्वरूपमा आउँछ, त्यसैले अल्पकालको इच्छा मात्रम् अविद्या बन । काँचो फल नखाऊ, त्यसको त्याग गर्नु भन्ने भाग्य तिम्रो पछि-पछि आउनेछ ।

स्लोगनः— परमात्मा पिताका बच्चा हौ, त्यसैले बुद्धिरूपी पाउ सदा तखतनशीन हुनुपर्छ ।

अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्नका लागि विशेष होमवर्क :

११) तिम्रो सम्मुख कसैले जतिसुकै व्यर्थ बोले पनि तिमिले व्यर्थलाई समर्थमा परिवर्तन गरिदेऊ । व्यर्थलाई आफ्नो बुद्धिमा स्वीकार नगर । यदि एउटा पनि व्यर्थ बोली स्वीकार गर्नु भन्ने एक व्यर्थले अनेक व्यर्थलाई जन्म दिन्छ । आफ्नो बोलीमा पूरा ध्यान देऊ, “कम बोल, बिस्तारै बोल, मीठो बोल” तब अव्यक्त स्थिति सहज बन्नेछ ।